

РЕШЕНИЕ

№ 5589

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5200** по описа за **2020** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод касационна жалба с вх. № 16917 от 12.06.2020 г. по описа на Административен съд –София град и вх.№ 1008101 10.02.2020 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от Държавна комисия по стоковите борси и тържища /ДКСБТ/, чрез процесуалния си представител главен юрк. Х. А., срещу Решение № 22617 от 24.01.2020 г., постановено по НАХД № 3397 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 12 – ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 0498/23.01.2019г., издадено от председателя на ДКСБТ, с което на [фирма] /БСБ/, на основание чл. 65, ал.2 от Закона за стоковите борси и тържища /ЗСБТ/ е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 3000 лева, за извършено нарушение на чл. 8, ал. 1, т.6 от ЗСБТ.

С касационната жалба се релевират доводи за отмяна на решението като неправилно и постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди се, че не са взети предвид и обективно оценени всички доказателства по делото в тяхната цялост, както и че са налице обстоятелства, по които били направени

изводи без наличие на каквито и да е доказателства в тяхна подкрепа. Съдът неправилно бил мотивирал изхода на делото с наличие на съществено процесуално нарушение, касаещо неправилно определена дата на извършване на нарушението. Несъмнено било извършването на нарушение на чл. 65 от ЗСБТ, както и това, че дружеството било субект на нарушение по чл.8, ал.1, т.6 от същия закон. Моли постановеното решение да бъде отменено, а НП да бъде потвърдено като законосъобразно и правилно. В хода на съдебното производство касаторът, редовно призован, се представлява от юрисконсулт А., която поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар, претендиран от ответната страна.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], редовно призован, се представлява от С., която оспорва касационната жалба и изразява становище за правилност на постановения съдебен акт, като релевира доводи за съществени процесуални нарушения при издаване на акта и представя практика и подробни писмени бележки в подкрепа на своята теза. Претендира присъждане на разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура, редовно призован, се представлява от прокурор К., който дава заключение за неоснователност на касационната жалба и моли решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От фактическа страна е установено, че на 25.10.2017г. е проведено редовно заседание на ДКСБТ, на което е взето решение по т.11 от протокол № 44 от 25.10.2017г., с което са дадени задължителни предписания в две точки на [фирма], като бил определен срок за изпълнение от 14 дни. Съобразно, оповестената в решението възможност [фирма] обжалвало посоченото решение пред АССГ. С Решение № 498 от 26.01.2018г. на АССГ по адм. дело № 13176/2017г. решението на ДКСБТ е потвърдено в частта на дадените предписания (т.1 и т.2) и отменено в частта на срока за изпълнението им и дължимостта на държавна такса(т.3 и т.4), като е определен двумесечен срок за изпълнение на предписанията. Решението на АССГ е обжалвано от [фирма] в отхвърлителната му част пред ВАС на РБ. С решение № 14507 от 26.11.2018г. на ВАС на РБ по адм.д.№ 2987/2018г., решението на АССГ е потвърдено. На 08.01.2019г. свидетелят Н. К. съставил АУАН № 004980/08.01.19г. срещу дружеството за това, че не е изпълнило задължителни предписания, дадени с протоколно решение по т.11 от протокол № 44 от 25.10.2017 г.

В АУАН е посочено, че нарушението е извършено и констатирано на 8.01.2019г., като контролният орган го квалифицирал по чл. 8, ал. 1, т. 6 от ЗСБТ. АУАН съставен в присъствието и връчен на пълномощник на [фирма].

Въз основа на посочения АУАН на 15.08.2019г. е издадено Наказателно постановление № 04980 от 23.01.2019г., от председателя на ДКСБТ, с което на касационния ответник е наложена на основание чл. 65, ал. 2 от ЗСБТ, имуществен санкция в размер на 3000 за нарушение на чл. 8, ал. 1, т. 6 от ЗСБТ.

Фактичката обстановка съдът установил след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства.

Въз основа на установеното от фактическа страна, въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи в рамките на тяхната компетентност и правомощия, в предвидената от закона писмена форма и съдържание, но при съставянето на АУАН и при издаването на НП били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон, водещи до опорочаване на същите и ограничаващи правото на защита на санкционираното дружество. Съдът констатирал, че липсват изложени съображения от контролния орган и от АНО, въз основа на какво са приели, че нарушението било извършено на 08.01.2019г.-липсвали аргументи в тази посока както в АУАН, така и в НП. Освен това съдът констатирал нарушение на материалния закон, допуснато както от контролния, така и от административнонаказващия орган, тъй като разпоредбата на чл. 8, ал.1, т.6 от ЗСБТ не съдържа правило на поведение, а регламентира правомощията на ДКСБТ да дава задължителни предписания във връзка с прилагането на закона. Поради това, не можело наказаното дружество да бъде субект на нарушение по този текст, която нередовност от своя страна нарушава правото му на защита.

Въз основа на тези съждения СРС е отменил НП № 04980/23.01.2019г.

Така постановеното решение е ПРАВИЛНО.

При правилно установена фактическа обстановка, въззивната инстанция е достигнала до законосъобразни правни изводи.

В разпоредбата на чл.8, ал.1, т.6 от ЗСБТ е визирано правомощието на Комисията /ДКСБТ/ да дава задължителни предписания във връзка с прилагането на закона, и както правилно е заключил въззивният съд, тя не съдържа правило за поведение, за нарушението на което да е административно отговорно санкционираното дружество. Изводите на съда се споделят и от настоящата инстанция, поради което не е необходимо да бъдат преповтаряни.

По отношение на посочената дата на извършване на нарушението, в НП административно наказващият орган е записал, че то е извършено и установено в деня и мястото на проверка - а именно на 08.01.2019 г. Касационна инстанция напълно споделя направените от въззивният съд правни изводи. АУАН и НП са издадени при съществени нарушения. Правилното посочване на датата на извършване на нарушението е императивен реквизит при съставянето на АУАН и при издаването на НП, тъй като така от една страна се индивидуализира нарушението откъм обективни признаци и се очертава предмета на доказване, а от друга страна се следи за сроковете по реда чл. 34 от ЗАНН. В случая неизясняването на датата на извършване на нарушението, поради неточното ѝ посочване не може да се отстрани в съдебния процес при обжалването на наказателното постановление. Само по себе си това нарушение константно е установено в съдебната практика, че води до ограничаване правото на защита на санкционираното лице да разбере за какво конкретно нарушение се наказва по административно – правен ред.

По изложените съображения и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, оспореното решение като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото е основателна претенцията на касационния ответник за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение в пълнеия поискан и заплатен размер на 300, 00 лв., съгласно приложенят представения договор за правна помощ и

съдействие и се остави без уважение направеното възражение за прекомерност от касатора, тъй като заплатеното възнаграждение отговаря на предвидения минимум по чл. 18, ал. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Не следва да се уважават претендираните разноси, направени в хода на въззивното производство, с представения списък, тъй като такива не са искани от районния съд, независимо че към датата на последното съдебно заседание, проведено на 03.12.2019 г. от предходната инстанция, изменението на чл. 63, ал. 4 от ЗАНН е било влязло в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, IX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 22617 от 24.01.2020 г., постановено по НАХД № 3397 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12 – ти състав.

ОСЪЖДА Държавна комисия по стоковите борси и тържища [населено място] да заплати на [фирма] , ЕИК[ЕИК] сумата от 300,00 (триста) лева разноси по делото за касационната инстанция.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2